

A Pécsi Ítéltábla a dr. **B.** jogtanácsos által képviselt **felperes neve** (címe.) felperesnek - a DR. HETZER ÜGYVÉDI IRODA által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen - hátralékos vételár megfizetése iránt indított perében a ... Törvényszék 2014. november 6. napján kelt számú ítélete ellen a felperes részéről 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 59.875.000 (ötvenkilencmillió-nyolcszázhetvenötezer) forintot, ennek 2011. augusztus 8. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 százalékponttal növelt összegű késedelmi kamatát, és 3.496.250 (hárommillió-négyszázkilencvenhatezer-kettőszázötven) forint elsőfokú, valamint 3.498.125 (hárommillió-négyszázkilencvennyolcezer-százhuszonöt) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét - melyben a 2011. április 6-án a **G.Kft.**-vel kötött engedményezési szerződés alapján 59.875.000 forint és járulékai megfizetésére kérte alperest kötelezni - elutasította. Tényként az alábbiakat állapította meg:

Az alperes 2009. évben a **B.** Központ fejlesztésére az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és hazai központi költségvetési előirányzatból vissza nem térítendő támogatást kapott. A projekt keretében orvostechikai eszközök beszerzése is szükséges volt, erre 5 részajánlati kört hirdetett meg, ebből 3 kör nyertese és szállítója a **G.Kft.** (korábbi neve **G.Kft..**) lett. A V. körben egy Siemens AXIOM röntgenkészülék és egy Kodak CE 950 típusú PACS rendszer leszállítását vállalta a **G.Kft.** bruttó 104.250.000 forintért, majd 2011. április 6-án a felperessel adásvételi szerződést kötött egy SIEMENS Multix Swing felvételi rendszer és egy Syugo X PACS rendszer megvásárlására összesen bruttó 59.875.000 forint vételár mellett. Az adásvételi szerződés II/1. pontjában a **G.Kft.** a felperesre

engedményezte a véghasználóval kötött szerződés tárgyában felelős Közreműködő Szervezet felé fennálló végszámlán feltüntetett teljes vételárra vonatkozó követelését. A szerződő felek az engedményezésről közösen aznap értesítették írásban az alperest az alábbi tartalmú levélben:

„ Tisztelt K. Polgármester Úr! Önnek 47.900.000.- Ft + ÁFA összegű jövőbeni tartozása áll fenn a G.Kft.-vel szemben. A G.Kft. és a S. Zrt. nevében tájékoztatjuk, hogy a G.Kft., mint engedményes a 2011. április 6-án kelt adásvételi szerződés I. pontjában foglalt engedményezési megállapodás alapján a felperes neve-re, mint engedményesre ruházta át a fenti összegű követelését. A Fent megjelölt engedményezésre tekintettel kérjük, hogy a fenti jövőbeni tartozás összegét legkésőbb a felperes neve által eladott berendezések üzembe helyezésének dátumától számított 60 naptári napon belül legyen szíves a felperes neve alábbi bankszámlájára átutalni: M. Zrt. bankszámlaszám:... Felhívjuk szíves figyelmét, hogy a csatolt melléklet szerinti jövőbeni tartozás megfizetését az engedményezésről való, jelen levélben tett értesítést követően csak az engedményes S. Zrt. részére, mint a követelés új jogosultjának teljesítheti jogszerűen. „

A felperes az eszközöket leszállította, a számlát a G.Kft. felé kiállította. A G.Kft. az alperessel szemben 104.250.000 forintról állított ki számlát, és 2011. június 8-i dátummal az alperesnek újabb engedményezési értesítést küldött, mely szerint „a D. Zrt. lesz az alábbi szerződésből fakadó szállítási és egyéb szolgáltatásokból fakadó összes nyitott követeléseink jogosultja: szerződés megnevezése: szállítási szerződés V. részajánlati kör, röntgen összeállítások...". Az alperes 2011. június 20-án az összeg 10 %-át mint önrészt átutalta a D. Zrt. számlájára, míg a fennmaradó összeget a V. Kft. az alperes által megjelölt ugyanezen D. Zrt. által vezetett számlára utalta.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes és a G.Kft. által alperesnek 2011. április 6-án küldött engedményezésről szóló értesítés nem volt kellően egyértelmű és világos ahhoz, hogy abból az alperes mint kötelezett az engedményezés tárgyát pontosan beazonosíthassa, ezért ennek átvétele az alperes mint kötelezett számára az eredeti jogosult felé a teljesítés lehetőségét nem zárta ki. A második értesítés a jogszabályi feltételeknek megfelelt, az alperes ezért jogosult volt az új engedményes részére teljesíteni, a felperes felé fizetési kötelezettsége nincs.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak megváltoztatását, és a keresettel egyezően az alperes marasztalását. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az alperesi polgármester személyes meghallgatása során úgy nyilatkozott, tisztában volt azzal, hogy az engedményezés a felperes neve által szállított berendezésekből eredő követelésre vonatkozik. Az értesítő érthető és világos volt, mert meghatározta, hogy a kötelezett kinek, mikor, mennyit köteles teljesíteni.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás iratai alapján az alábbiakkal egészíti ki:

Az alperes törvényes képviselője **K.** polgármester a felperes és a **G.Kft.** 2011. április 14-én küldött értesítése átvételekor tisztában volt azzal, hogy az önkormányzatnak a **G.Kft.**-vel kötött szerződéseinek valamelyike alapján fennálló követelését engedményezte a Kft. a felperesre. (... Törvénytér számú jegyzőkönyv 5. oldal felülől a 4. bekezdés, 6. oldal felülől a 3. bekezdés). Az újabb engedményezési értesítést követően azonban az alperes úgy gondolta, hogy az utolsó engedményezési szerződésről küldött értesítő alapján kell teljesíteniük. (... Törvénytér számú jegyzőkönyv 6. oldal utolsó bekezdés).

Az így kiegészített tényállásra is tekintettel a másodfokú bíróság nem ért egyet az elsőfokú bíróság ítéletének keresetet elutasító rendelkezésével, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes keresetének helyt adott.

Nem osztja a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azt a jogi álláspontját, hogy a felperes és az engedményező **G.Kft.** közös, írásban küldött értesítője nem tekinthető szabályszerű, világos egyértelmű engedményezési értesítésnek, és ezért a hozzá fűzött joghatás kiváltására - azaz arra, hogy az alperesre azt a kötelezettséget rója, hogy az értesítés kézhezvételét követően már csak az értesítésben megjelölt jogosult számára teljesíthet az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 328.§ (4) bekezdése szerint - nem volt alkalmas.

A Ptk.328. § (3) bekezdése szerint az engedményezésről a kötelezettet értesíteni kell. A kötelezett az értesítésig jogosult az engedményezőnek teljesíteni. A (4) bekezdés szerint, ha a kötelezettet az engedményező értesíti, a kötelezett az értesítés után csak az új jogosultnak teljesíthet. Az engedményestől származó értesítés esetén a kötelezett követelheti az engedményezés megtörténtének igazolását, ennek hiányában csak a saját veszélyére teljesíthet annak, aki engedményesként fellépett.

Az engedményezés hatásai a kötelezettel szemben tehát akkor állnak be, ha arról értesítést kap, a Ptk. 328. § (4) bekezdése értelmében annak van jelentősége, hogy az értesítést kitől kapja. Amennyiben az engedményezőtől, ez nyomban feljogosítja arra, hogy az engedményesnek teljesítsen, és ez azzal a következménnyel is jár, hogy csak az engedményesnek teljesíthet kötelmet megszüntető hatállyal (BH2005.220).

A perbeli esetben az engedményező és az engedményes együtt, írásban

értesítették az alperest az engedményezés tényéről, amit az alperes - az értesítést aláírva, lepecsételve - tudomásul vett, azt sem az engedményező, sem az engedményes felé nem vitatta. Az értesítésben az alperes mint kötelezett tájékoztatást kapott az új jogosult személyéről, arról a bankszámláról, amelyre teljesítenie kell, és mindazokról a körülményekről, amelyek szükségesek voltak ahhoz, hogy az új jogosult részére teljesíteni tudjon. Az alperes törvényes képviselője, K. vallomásában elismerte azt, hogy az alperesnek az értesítéskor több jogviszonyból eredő - még nem esedékes - fizetési kötelezettsége állt fenn az engedményező javára, melyek összecszerűségben lényegesen meghaladták az értesítésben megjelölt engedményezett követelést. Az értesítés ezért azt a kötelezettséget róta az alperesre, hogy az engedményezést követően a **G.Kft.** esedékessé vált követeléseiből 59.875.000 forint összeg erejéig a felperesnek teljesítsen azzal, hogy a Ptk. 290. § (1) bekezdése alapján lehetősége lett volna megjelölni azt a tartozást, amire a teljesítést elszámolni kéri. Önmagában tehát annak a ténynek, hogy az engedményezési értesítő nem jelölte meg, hogy a **G.Kft.** több jogcímen fennálló, később esedékessé váló követelése melyikéből kell az alperesnek az engedményes felé fizetni nincs relevanciája, illetve csupán annyiban, hogy a teljesítéskor az alperes volt jogosult az elszámolás mikéntjéről rendelkezni. Az engedményezési értesítésnek csupán az engedményezés megtörténtét kell igazolnia, arra azonban nem kell utalnia, hogy az engedményező és az engedményes közt milyen jogviszony van, mert ez a kötelezett szempontjából közömbös. Az engedményező részéről történt értesítést követően a kötelezett további bizonyítékot sem az engedményezés tényére, sem az engedményező és az engedményes közti jogviszonyra nem követelhet, így az alperes sem kérhette sem az engedményezési szerződés, sem az engedményező és engedményes közti adásvételi szerződés, számla, egyéb irat csatolását, így annak hiánya az értesítés joghatását nem érinti.

Az alperes azzal, hogy az engedményezésről szóló értesítés után a régi jogosult újabb rendelkezésére - annak ellenére, hogy az engedményező **G.Kft.**-nek az átruházott követelés feletti rendelkezési joga megszűnt - harmadik személy részére teljesített, a kétszeres teljesítés veszélyének tette ki magát. (BDT2006.1363). Az újabb engedményes részére történő teljesítés - a felperes részére engedményezett követelés erejéig - nem szüntette meg a kötelezettségét, annak kötelelem megszűntető hatása nem volt, ezért a felperes az alperestől e perben követelhetette a teljesítést a Ptk.300.§ (1) bekezdése alapján (EBH2005.1222.), az alperes pedig a felperesnek mint engedményesnek az átruházott követelést köteles megfizetni.

Az alperesnek a perben az engedményezett követeléssel szemben értékelhető kifogása nem volt, az ellenkérelmében ugyan tett olyan tényelőadást, hogy az engedményező Kft. nem a szerződésben vállalt röntgengépet szállította le a kikötött, és az alperes által megfizetett vételár mellett, azaz a szerződésben vállalt kötelezettségét hibásan teljesítette. A Ptk. 329. § (3) bekezdése alapján a kötelezett az engedményessel szemben érvényesítheti azokat a kifogásokat, és beszámíthatja azokat az ellenköveteléseket is, amelyek az engedményezővel szemben az értesítéskor már fennállt jogalapon keletkeztek. Az alperes tehát az

engedményezővel szemben a Siemens AXIOM röntgenkészülék és a Kodak CE 950 típusú PACS rendszer szállítására kötött szerződésből eredően őt megillető, hibás teljesítésen alapuló szavatossági jogait (Ptk. 306. § (1) bekezdés, Ptk. 310. §) kifogásként a Ptk. 308/C. §-a alapján érvényesíthette volna, de ilyen kérelmet nem terjesztett elő.

Nem ért egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által hivatkozott BDT2013.3011. számon közzétett eseti döntésnek jelen ügyben történő alkalmazásával. Az eseti döntésben a kereset alapját képező tényállás és a jelen eljárás alapját képező tények nem azonosak, ott a felperes igényérvényesítési jogosultságának alapjául megjelölt okirat nem volt alkalmas az alperesekkel szemben érvényesített jog fennállásának bizonyítására, mivel az engedményező olyan engedményezési szerződésre hivatkozott, amely azt tartalmazta, hogy az engedményezés tárgya szerződésekből fakadó „minden” követelés, így bárki által szerződésen kívül okozott kártérítési követelés is. A hivatkozott döntés felperese erre az engedményezésére hivatkozva kártérítési igényt kívánt érvényesíteni az alperessel szemben. A közzétett ügyben tehát sem az engedményezett követelés kötelezettje, sem a követelés nem volt beazonosítható módon meghatározva.

Az alperes pervesztes lett, a felperes fellebbezése eredményes volt, ezért a másodfokú bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett. A pertárgy értékére figyelemmel a felperes az elsőfokú eljárásban 1.500.000 forint, a fellebbezési eljárásban 2.500.000 forint illetéket rótt le. A felperes jogtanácsosi munkadíját a másodfokú bíróság a Pp. 67. § (2) bekezdése alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a és b) pontja alapján 1.996.250 forint elsőfokú, a fellebbezési eljárásban pedig 998.125 forintban állapította meg. Az alperes így 3.496.250 forint elsőfokú és 3.498.125 forint másodfokú perköltséget köteles a felperesnek megfizetni.

Pécs, 2015. március 25.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró